

ett sådant pris icke kan betingas, som kunnat erhållas under tiden, innan värdering förrättades, får jag vördsamt föreslå,

att af omförmälda § utgår orden: Under anslagstiden låte gode män fast egendom värderas som i Utsöknings-balken sägs, och det öfriga af samma § få följande lydelse: Ej må fast egendom före inställeledagen försäljas, utan så är att densamma för intecknad gäld utmätt blifvit.

Om remiss af denna motion till vederbörligt Utskott anhålles.

Stockholm den 22 Januari 1868.

O. Nilsson.

N:o 23.

Af Herrar Hörnfeldt, Ljuslin, Hansson, Östman och Lithner: Om anslag för omläggning af kustvägen genom Wester-Norrlands län.

Sedan Rikets Ständer den 28 Februari 1863 i underdånig skrifvelse begärt att Kongl. Maj:t måtte anbefalla undersökningar af och låta uppsätta plan för omläggningar af allmänna landsvägen genom Helsingland och Wester-Norrland till Westerbottens gräns och sådan undersökning genom Kongl. Väg- och Vattenbyggnads-styrelsens försorg blifvit verkställd, samt Styrelsen i afseende på dessa arbeten för såvidt de anginge Wester-Norrlands län anmält, att till omläggningen af kustvägen genom femton socknar beräknats en kostnad af 726,660 R:dr R:mt, samt att då vid kommunalstämmor inom länet blott fyra socknenmenigheter förklarar sig vilja bidra med en tredjedel af kalkylerade kostnadsbeloppen, hvaremot elfva socknenmenigheter beslutat antingen att icke bidra eller ock att endast i ringa mån deltaga vid arbetenas utförande, Styrelsen till följd häraf ansett att under då varande förhållanden intet särskildt understödsbelopp för berörda såsom det då ville synas af kommunerna ännu allt för ringa uppskattade vägförbättringar borde hos Riksdagen af Kongl. Maj:t äskas, så har vid de tvänne sistförflutna riksdagarne

genom enskild motionär fråga väckts, dels att Rikets Ständer, jemte anvisande af nödiga medel till jordexpropriationer, måtte bevilja tre fjerdedelar af kostnaden för de vägomlägningsarbeten mellan Bergsviksbro och Westerbottens läns gräns, dem vederbörande kommuner mot erhållande af sådant statsbidrag funnos villiga verkställa, dels ock vid sistlidna riksdag derom att Riksdagen ville bevilja för omläggning och förbättring af kustlandsvägen genom Häggdånger, Nora, Skog och Ullångers socknar i Wester-Norrlands län ett till 91,000 R:dr jemnadt belopp att ställas till Kongl. Maj:ts disposition, för att sedan sagda kommuner förbundit sig att sjelfva utföra arbetet efter redan utarbetade planer och i öfverensstämmelse med de kontrakter, som med Väg- och Vattenbyggnads-styrelsen komma att uppgöras, blifva dem efter de upprättade kostnadsförslagen tilldeladt. Begge dessa förslag hafva dock af Riksdagen blifvit afslagna. Den hufvudsakligaste orsaken till detta resultat torde böra sökas uti den af Väg- och Vattenbyggnads-styrelsen antagna bristande benägenhet hos sockenmenigheterna att i arbetena deltaga. Det är likväl nu genom förhandlingarne vid sistlidna års Landsting i Wester-Norrlands län ådagalagdt, att de svar, som kommunerna afgifvit, haft sin grund mera uti en icke fullt riktig framställning af de vilkor, som af dem äskats, än uti någon obenägenhet emot företaget, hvars vikt och värde nog behjertas. Kommunerna hafva ock på Landstingets begäran blifvit ånyo hörda och ehuru väl deras afgifna svar ännu icke på officiel väg lärt ingått till Väg- och Vattenbyggnads-styrelsen, är det dock för oss motionärer bekant, att de aldrafesta kommunerna förklarar sig benägna att arbetet på de af Väg- och Vattenbyggnads-styrelsen ursprungligen framställda vilkor utföra. Det är ock anledning antaga att de för denna uppgift behöfliga verifikationerna hinna att till Stats-Utskottet före ärendets afgörande ankomma.

Då således de skäl, hvilka emot ifrågavarande anslags beviljande förut varit anförda, numera äro undanröjda och då dertill kommer att den närvarande genom missväxt förorsakade betryckta ställningen inom länet ovilkorligen kommer att medföra arbetsbrist under nästkommande vår och sommar samt understöd under en eller annan form ytterligare blifva nödvändiga, så synes som vore just nu rätta tidpunkten inne att genom beviljande af anslag till dessa arbeten vinna tvänne ändamål, nemligen förbättrande af en i dess närvarande tillstånd delvis snart sagdt obrukbar väg och understödjande af en nödlidande befolkning. På grund af det nu anförda föreslå vi således,

att Riksdagen för omläggning af kustvägen genom Wester-Norrlands län ville anslå dels hela den i kostnadsförslaget upptagna expropriations-kostnaden med 115,790 R:dr, dels ock $\frac{1}{4}$:delar af den beräknade byggnadskostnaden med 406,914 R:dr 66 öre R:mt att utbetalas med en fjerdedel under hvardera af

åren 1868, 1869, 1870 och 1871 och emot de förbindelser, som Riksdagen för dylika anslags åtnjutande kommer att bestämma.

Om remiss häraf till vederbörligt Utskott anhålles.

Stockholm den 22 Januari 1868.

P. J. Hörnfeldt.

H. Hansson.

P. Östman.

P. U. Ljuslin.

P. Lithner.

N:o 24.

Af Herr E. J. Rudberg: Om aflåtande af en underdånig skrifvelse till Kongl. Maj:t, angående tillhandahållande vid annalkande krigsfara af tidsenliga gevär åt befolkningen på Öland samt om sätet för dessa gevärs förvarande.

Det torde för ingen vara obekant, hurusom provinsen Öland är i total afsaknad af fästningar och andra försvarsvapen och tillika under vissa årstider helt och hållet beröfvad all kommunikation med fasta landet. Den kan derföre vid ett fiendtligt anfall icke på något sätt tillräckligt hastigt erhålla hjälp från annat håll, utan ligger alldeles försvarslöst öfverlemnad åt fienden, utan annat skydd, än det innevånarne kunna åstadkomma; och detta är naturligtvis så godt som intet, då de sakna vapen och ammunition, oaktadt deras kraft och mod nu som fordom står färdigt att offras för älskad fosterjords försvar. Öfverallt höres också i provinsen den klagan, att inga försvarsvapen till skydd i farans stund från det allmänna kommit dem till del, liksom den önskan gör sig gällande att nödiga skjutvapen jemte ammunition måtte befolkningen tillhandahållas, för att åtminstone till något försvar kunna användas mot en inträngande fiende.

Inseende nödvändigheten af ett kraftigt upprätthållande af ett älskadt fosterlands trygghet och sjelfständighet äfven i yttre afseende och, då vapentillgång synes utan stora kostnader kunna beredas, vågar jag vördsamt föreslå:

- 1:o att Riksdagen måtte besluta en underdånig skrifvelse till Kongl. Maj:t att, i den mån ny vapentillgång för arméen beredes, de gevär, som sålunda för arméen icke vidare erfordras, måtte